

בש"פ 7554/16 - ישראל הירשמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7554/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
ישראל הירשמן

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בירושלים
מיום 27.9.2016 במ"ת 12-11-19564 שניתנה על ידי
כבוד השופט ר' כרמל

תאריך הישיבה: כ"ו באלוול התשע"ו (29.9.2016)

בשם המבקש: עו"ד איתן להמן

בשם המשיבה: עו"ד רעות גורדון-כח

ההחלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט המוחזוי בירושלים (השופט ר' כרמל) מיום 27.9.2016 במ"ת 12-11-19564 בגדירה נדחתה בקשה העורר לאשר יציאתו לטיפול ראש השנה באמון שבאוקראניה.

2. בקצרה יתואר כי כנגד העורר ועשרה נאשמים נוספים הוגש בשנת 2012 כתב אישום חמור בגין מעשי הונאה שעיקרם קיבלה במרמה של כספי תמיכה ממשרד החינוך. היקף הסכומים שהתקבלו על-ידי הנאשמים נאמדים בכתב עמוד 1

האישום ב-50 מיליון ש"ח. עם פתיחת ההליך ובהסכמה הנאשימים הוצאה נגדם צו עיקוב יציאה מהארץ. כתת התקין העיקרי מתקרוב לסיומו, לאחר שתמה פרשת התביעה.

3. העורר מצוי בתנאים מגבלים והוא עיקוב היציאה מן הארץ עומד כנגדו בעינו. בית המשפט המחויז לא מצא שיש לאשר יציאתו של העורר לאומן, נוכח סכנת סיכון ההליך המשפטי ובשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לו. עיררו לבית משפט זה, טוען העורר כי לא קיים חשש להימלטוותו מן הדין שכן הוא יצא את הארץ כל העת שהיה בגדר חדש ולא ניסה להימלט, וכן משומם שמרכז חייו ומשפחתו נמצאים בארץ. העורר עמד על הזכות לקיום פולחן דתי ועל חסיבתו היציאה לאומן עבورو. לבסוף ציין העורר כי בעניינים של אחרים באותה פרשה אושרו יציאותיהם מהארץ.

המדינה, מצדה, מבקשת לדוחות את העරר ולא לאשר יציאתו של העורר לאומן.

הכרעה

4. לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים וסקلت את הדברים, הגיעתי לכל מסקנה כי דין הערר להידחות. אין חולק כי הזכות לפולחן דתי הינה זכות חוקתית שננתנה לכל איש ואישה. ואולם כבר נקבע על ידי בית משפט זה כי מקום שבו הוגש כתב אישום, אין עוד מדובר בזכות מוקנית ומערכות האיזונים משתנה (ראו: בש"פ 4750/15 הירשמן נ' מדינת ישראל כתוב 10.7.2016). בית משפט זה עמד לא אחת על מדיניות אישור היציאה מן הארץ בכלל, ולצורך פולחן דתי בפרט, של מי שעוניים תלוי – והכלל בעניין זה הוא נקיטת משנה זהירות (ראו: בש"פ 15/2004 פלוני נ' מדינת ישראל (5.5.2015); בש"פ 10/2006 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2010); בש"פ 08/2008 צורף נ' מדינת ישראל (22.9.2008)). בהקשר זה, אין עוד רלוונטיות לטענת העורר לפיה יצא את הארץ עבור להגשת כתב האישום. משהוגש נגד העורר כתב אישום חמור, המיחס לו חלק לא מבוטל בפרש התונה נרחבת שבוצעה בשיטתיות ותוך ביצוע פעולות שלא כדין בכיספי המרימה, יש לבחון האם אינטרס העורר לצאת מן הארץ גובר על האינטרסים של בירור האמת ומונעת הימלטוות מן הדין.

5. בעניינו לא מנעט מן העורר זכות התפילה בראש השנה אלא זכות זו אף הגבלה לתחומי מדינת ישראל. בנסיבות המקירה, ובשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לעורר, הגבלה זו מידתית וראואה בעניין והולמת את האינטרס הציבורי. מבליל להתייחס למצאות הביקור בקיור רב נחמן צ"ל לגופה, אני סבור כי אין המדבר בנסיעה חיונית שעל האינטרס הציבורי לסתור בפניה.

6. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז באול התשע"ו (29.9.2016).

שפט